

ნიკონი

ISSN 0132-6015

12

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

1981

გ. ჯოგლევა

გვიღო მთვალე, შენი ჟირიბე, მიფოვე ერთი ცალი „კავ-სისტემისანი“, თორემ დავრჩი გაუთხოვარი.

ქინქლა

ნახ. მ. აბაშიძისა

უსიტყვოდ

თუ საიდან, ან როდის გაჩნდა ეს პაწაწინტელა მწერი ზუგდიდში, კერძოდ ფაიფურის ქარხნის დასახლებაში, ზუსტად არაფერია იცის. ზოგადი ცნობებიდან და აგრეთვე №38 საცხოვრებელი სახლის მობინადრეთა საჩივრიდან, რომლითაც მათ გასული წლის დეკემბერში „ნიანგის“ რედაქციას მიმართეს, მხოლოდ ზოგი რამ გაირკვა. მართალია, ამ განცხადებას კონკრეტულად ხელს არაფერი აწერს, მაგრამ გულწრფელად აღნიშნული ზოგიერთი ფაქტის სისწორე იმთავითვე ეჭვს არ იწვევდა.

განცხადების ავტორებს, სასმელი წყლის ნაკლებობა, ან ხშირი შეფერხებებით მიღება, შექის გამორთვის შემთხვევები და ყოფა-ცხოვრების ხელშეშლილი სხვა მიზეზები არაფრად ჩაუგდიათ ძველთაგანვე ცნობილი, თითქოს უმწეო მაგნი მწერი-საგან მიყენებულ უსიამოვნებასთან შედარებით. და ისინი როდესაც რკვიან...

გადაწყვიტეთ, ყველაფრის საკუთარი თვლით ნახვა და საკუთარი ყურით მოსმენა. რესტრუქტურით კოლოსაგან გულგაწერილებულ მეფაიფურეთა ოჯახებს. დასახლებაში სამი ხუთ-ხუთსართულიანი კაპიტალური სახლია; მათგან ერთი საერთო საცხოვრებელია. სამივე შენობის სარდაფებში, გრუნტიდან გამოქონილი და მყარად გუბედ შეიკრებილი წყლის ზედაპირზე ადგილი შესამჩნევია უთვალავ ჭიჭინა მწერთა ფენა, რასაც ზოგან თვით (ალკოჰოლ) მობინადრეთა უგუნურობისა და დაუდევრობის გამო სხვადასხვა სახის ნაგვის, სიბინძურის გროვაც მიმატებია... ამორბული, ინფექციის კერად ქიმიური სარდაფები გარემოს აჭოჭყინებს, ჰაერს წამლავს.

ასეთ გარემოში უხდებდა ცხოვრება დასახლების მკვიდრთ, ქართული ფაიფურის პირველი და ერთადერთი საწარმოს მუშა-მოსამსახურეთა ასამდე ოჯახს და საერთო საცხოვრებლის 178 მობინადრეს, სულ 450 ადამიანს, რომელთა შორის ასზე მეტი მცირეწლოვანი ბავშვი და მოზარდია.

— პირველად 1979 წლის ზაფხულში ვიგრძენით კოლოს შემოტრევა, — თქვა საცხოვრებელი სახლების კომინდენტმა ა. შონიამ და რამდენიმე მობინადრემ; მერე სხვებმა განაგრძეს:

— ზაფხულში, დამე ძილი და მოსვენება არა გვაქვს... ფანჯრებს დაიკრავ — სიციხისაგან ამოგზდება სული; გადებ და — კოლო დაგესვია. ბუზი არაფერია მაგ საძაგლოთან შედარებით... გვიტყვის, სისხლს გვწოვს, დავედების შიშით გვაფორიაჩებს...

როცა მეფაიფურეთა ამგვარი გასაჭირი და სხვა გულსატკეპარი ადგილობრივი ხელმძღვანელი ორგანოების მსჯელობის საგანი გახდა, ზუგდიდის სახალხო დეპუტატთა საჭალაქო საბჭოს აღმასკომის 1979 წლის 12 სექტემბრის გადაწყვეტილებით დამტკიცდა ფაიფურის ქარხნის მუშა-მოსამსახურეთა კომუნალური მომსახურების გაუმჯობესების ღონისძიებათა გეგმა. დასახულ ღონისძიებათა შესრულების უზრუნველყოფა დაევალა ქარხნის დირექტორს რ. კოპალეიშვილს. გადაწყვიტილების მიღებიდან წელიწადნახევარი გაიდა.

ქარხნის ხელმძღვანელობამ მართლაც ბევრი რამ მოაწესრიგა მშრომელთა საცხოვრებელი პირობების გასაუმჯობესებლად, მაგრამ კოლოს საბუღალტრო სალიკვიდაციოდ თითო არაფერია გაუნძრევია, მაშინ როცა აღმასკომის მიერ დამტკიცებულ გეგმაში კონკრეტულად არის მითითებული — „საცხოვრებელი სახლების სარდაფებიდან წყლის ამოჭახვა და სადენიფექციო სამუშაოთა ჩატარება“.

წყლიან სარდაფებში გარედან ერთგვარი პროფილაქტიკურ-სადენიფექციური ღონისძიებები წყლის ნაყვამ გამოვიდა. ამასთან უშედეგოდ, ფუჭად დაიკარგა ხელშეკრულების (საფუძველზე სანებისადგურისათვის გადახდილი თანხები, ხოლო მობინადრებს საბოლოოდ იმედი გადაუწყვდათ. კოლოც რომ არ იყოს, წყალი ხომ შენობების საძირკველს, კედლებს ქოლნთავს, ანესტიანებს და აზიანებს. ცხადია, საქმეს უშედეგოდ შენობების გარშემო დრენაჟის მოწყობა, რაც მშენებლებს ზღვისპირა რაიონის პირობებში აუცილებლად უნდა გაეთვალისწინებინათ.

... განავრძობს ნებიერად არსებობას მეფაიფურეთა დასახლებაში დაუძლიერი კოლო და ქინქლა...

— ქინქლა, კი არა, მხეცზე უარესია, გავიწყდა გული! — გვითხრა ხუმრობას მონატრებულმა ერთმა დასახლისმა, თანაც დასძინა, — მარტო ჩვენ არა ვართ ამ გასაჭირში. კოლოსაგან თითქმის მთელი ქალაქის მოსახლეობა გამწარებული უარესსაც გიჩვენებთ: საავადმყოფოს წყლით სავსე სარდაფიც გაქიდილია მისგან. გაგანია სიციხეში ავადმყოფს კოლოც რომ შეაწუხებს, რაღა უნდა თქვა მაშინ...

— რა ქნას, ჭაობებს ამრობენ, არ აყენებენ, — ისევ შევიცადა წახუმრებას დასახლისი, — ისიც ახტა-დახტა რწყილივით და აგერ, ქალაქში დაბინავდა... დღეგრძელობისა და გამრავლების უკეთეს პირობებს, აბა, სხვა რომელი პარაზიტი ინატრებს?..

— კოლოს სხვა სახელიც გამახსენდა, ზილი! — ოდნავ გამხიარულდა მეორე დასახლისიც.

— ზილი?! ზედგამოტრიალია, აღმოჩენა! — ახარხარდნენ სიმწრისაგან დიდი ხნის გაუკინარი მობინადრეები, — თუ მცა, ტანკიც რომ უწოდო ღირსია მაგი.

ანწორ ბარამია

ნახ. ა. ოპროპირიძისა

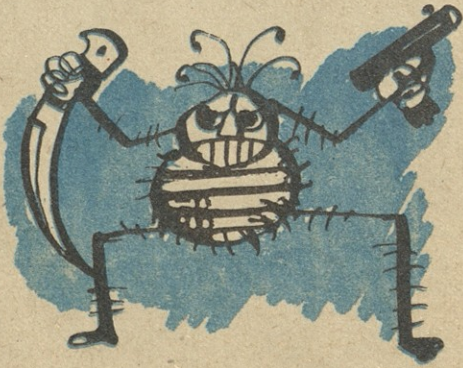
უსიტყვოდ

ასეთ გარემოში უხდებდა ცხოვრება დასახლების მკვიდრთ, ქართული ფაიფურის პირველი და ერთადერთი საწარმოს მუშა-მოსამსახურეთა ასამდე ოჯახს და საერთო საცხოვრებლის 178 მობინადრეს, სულ 450 ადამიანს, რომელთა შორის ასზე მეტი მცირეწლოვანი ბავშვი და მოზარდია.

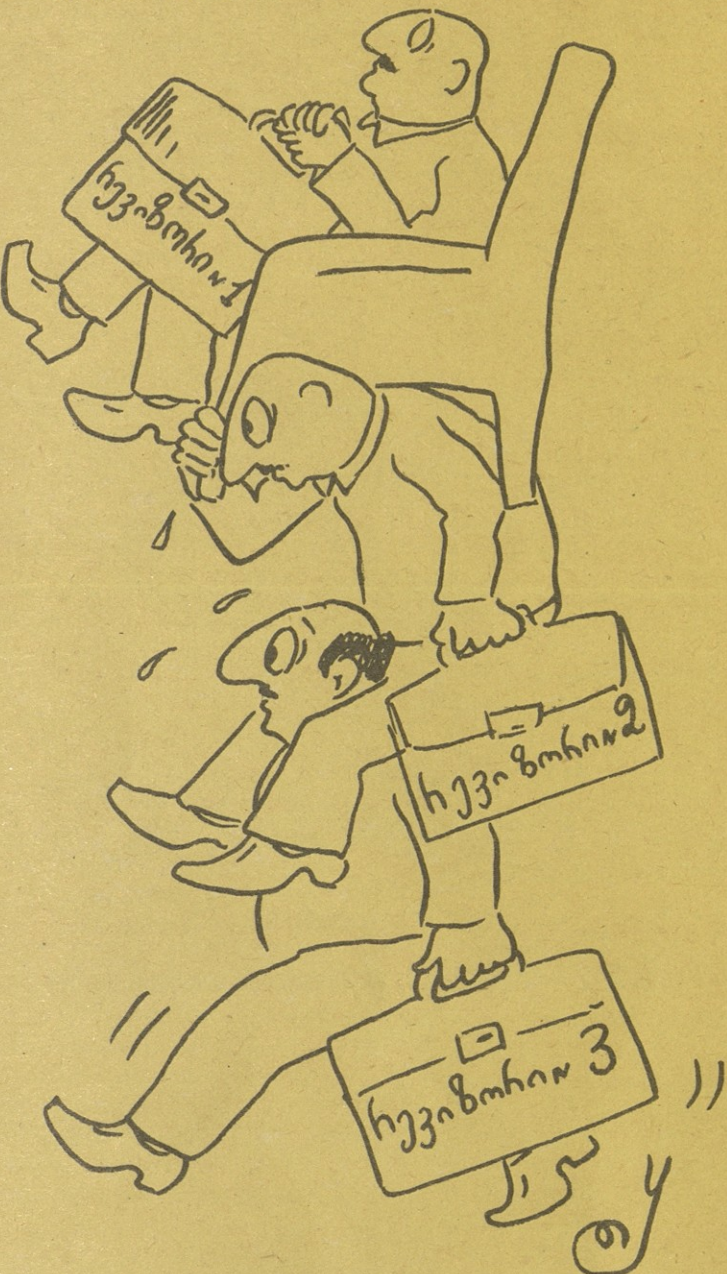
ნახ. დ. ერისთავისა

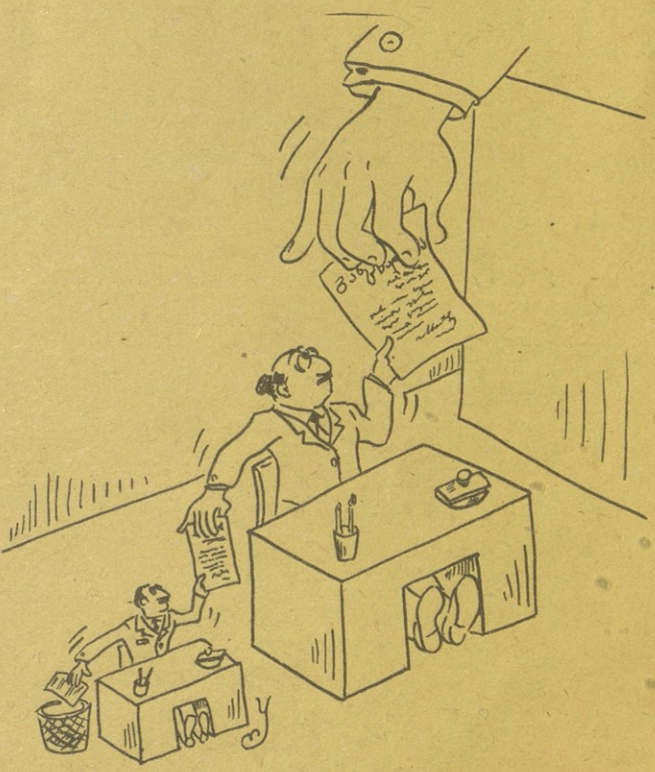
ავსტრიული მსაჯობა რუმინდამულად

უსიტყვოდ

უსიტყვოდ

ვალვა გარემოს ქა ზომელაშვილი — 35 წლისა, ქ. ქუთაისის მკვიდრი, თავი გამოიჩინა სულიერი საგნების აზომვა-გადაღების დარგში და ფოტოგრაფად დაბეჭდვით, მაგრამ ერთხელაც ზომელაშვილმა ხალხურის სილიდუ ვეღარ მოზომა და ორ დამკვეთს უზმოზე 43 მანეთი და 25 კაპიკი ზედმეტად გადააზომ-გადააშვილა.

ახლა გაგზავნილია სათანადო კონსულტაციისათვის იქ, სადაც ჯერ არს, და, იმედია, ზომელაშვილი ჭკუას ისწავლის და ზომიერად გაერკვევა ზომა-წონის საკითხებში!

აკთანდილ საქლას ქა არუთინოვი — დაბადებული 1931 წელს, ქ. სიღნაღის მცხოვრები, რაიონული კულტურის სახლის მუსიკოსი. მუსიკა იმ დონეზე აიყვანა ავთანდილმა, რომ რა უკრავდა, სმენად თევზნიც მოვიდინ, თანაც სულ ძვირფასი ჯიშები: ზუთხნი, თარხნი, მათხარხნი და სიამოვნებისაგან ქვირითს ჰყრიდნენ, ზოგი მათგანი თავსაც იკლავდა და თავისით მარილდებოდა კიდევ.

აი, საიდან ჰქონდა არუთინოვს დილაუთენიაზე 18 კილოგრამი თართი და 12 კილოგრამი ხიზილალა!

ეს რა ქვეყანაში ვცხოვრობ, „მუზიკანობა“ და სპექულანტობა ერთმანეთისგან ვერ გაურჩევიათო! — იყვირა საქლას ძემ, როცა საბრაღდებო სკამზე დასვეს.

გარა ვლადიმერის ქა შიუკაშვილი — კასპის რაიონის სოფელ ჩობალურის მცხოვრები, ქ. კასპის № 2670 ავტოკოლონის მძღოლი-ექსპედიტორი. თავი გამოიჩინა იმით, რომ საგზაო ნიშნების სისვემას თავისიც დაამატა — „ლევო პავროვ“! ნიშანს ფულის ფორმა აქვს.

გარამ ამ ნიშანს გარანტიაც ახლა — თვითონ რვა გონა ცემენგით გაგენილი ცისტერნით გადაუხვია გზიდან და კერძო ვეზოში შეაგორა მანქანა.

ახეთი სიანლის დანერგვისათვის გარა კარგა ხნით მოაშორეს გარაქს.

ვალენგინა ილიას ასული მაქარაიძე — დაბადებული 1934 წელს, მცხოვრები ქ. ქუთაისში, დასუფთავების გრესვის დამლაგებელი დაულაგებელი შრომითი სტაჟით (ორი პასუხისმგებლის გამო). დასალაგებლად თავისი სამოქმედო გეგმორია ვეღარ იმყოფინა, ქუთაისის საკომუნურნო ბაზარზე გავიდა და მოქ. ა. შანაგინოვას ჩანთა დაულაგ-დაუსუფთავა.

ამჟამად თვითონ მაქარაიძის უსუფთავებენ გვინს მავნე აზრებისაგან.

გიორგი ფილიპის ქა ქირია — სამოცს გადაცილებული კაცია, ერთხელ უკვე იყო გაცილებული გარკვეული ვადით თავის სახლ-კარს, ისევ უკან მოაცილეს ჭკუანასწავლი და „საქმონტაუცემენტრემონტის“ სამმართველოში მისცეს საქმე, მაგრამ გიორგიმ აქაც გადააცილა მოვალეობის ჩარჩოებს — სამმართველოს ბუჭდითა და შგამპით ფიქტიური საბუთები შეადგინა, მისათვისებლად განკუთვნილმა თანხამ 15 ათასს გადააცილა!

თვითონ გიორგი კი ბადრაგით გააცილეს ახალი სამყოფელისაკენ.

აპოლონ შიშოს ქა ნარაქია — დაბადებული 1932 წელს, ქ. გყვარჩელის მკვიდრი, დროებით უმუშევარი. აპოლონ შიშოს ძე არასოდეს არ შიშობდა, შეეძლო ასულიყო ყველაზე მაღალ ხეზე და იქიდან თამამად გადმოეხვინა.

ერთხელაც, ისე რომ არავის წაუქეზებია, ჩერქეზია სამტრედიის რაიონის სოფელ ზანიშში ყველაზე მაღალ გყვამალზე ავიდა. იმის გარდა, რომ იქიდან გადმოიხვინა, 3010 კილოგრამი გყვამალიც გააიმასქნა. თუკი ვარ კაციო, ნიჭიც მაქვს სასპექულაციოო, დაიძახა, მაგრამ ძირს ვეღარ ჩამოვიდა!...

და ახლაც გყვამალზე ზის! რამდენ ხანს იჯდება, ჯერჯერობით, არავინ იცის!

ვალენგინა პავრას ქა ლუხენაძე — 34 წლისა. ქუდმონდილი წავიდა ოჯახიდან და სასჯელმონდილი დაბრუნდა, თითქოს ნამუხის ქუდიც ეხურა დაბრუნებულს, მაგრამ ორი დღეც არ გასულა, რომ, არყით გამომგვრალმა, ისევ დაკარგა იგი-სიგყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა მიიყენა ქობულეთის „კურორტვაჭრობის“ დამლაგებელ ლ. ჩაიკინას.

ვალენგინი კვლავ გაჭრილი ვალეგით დაეკარგა ოჯახს!

გარამ საფოს ქა კორაძე — ქ. მოსკოვის მკვიდრი, 25 წლისა. მოინდომა ცხოვრება იოლი და იყიდა 85 კილო ნიორი, მოსკოვიდან წამოიღო გომრებით, მაგრამ ნიორსაც აღმოაჩნდა ამოსაცნობი ნომრები.

მოსკოვური ნიორს აქ რა უნდაო?! — გაიკვირვეს სამტრედიის ადგილობრივმა მილიციელებმა.

გარამი გაიქანა: არა, ეს აქაური ნიორია, ბებიას ნაწუქარიაო! მაშინ დააყნოსვინეს გარამს გომრები და, პოი, საკვირველებაც! — ნიორს ნივრისა კი არა, სპექულაციის სუნი უდიოდა!

ფონს ვეღარ გავიდა საფოს ძე და საბოლოოდ ჩაფლავდა!

გოთა გიორგის ქა ივარლიშვილი — დაბადებული 1938 წელს, ქ. გორის მკვიდრი, „გორვაჭრობის“ № 71 მაღაზიის გამყიდველი. იფიქრა, ეს ფესხაცმელი ამ ოხერი ფასით ასე ხომ არ იქნება უცვლელიო და ღირებულება მიმაჯების ნიშნით შეუცვალა — მომხმარებელს მ მანეთით მეტი დასცინილა.

ახლა მას ზედმეტის გადახდევინებისთვის კარგა ბლომად მოახდევინებენ!

იყო ერთი პარალო, ქვეყნად არვის არ შგავდა სახელმწიფო სალაროს აცაბაცა ფლანგავდა.

ზარებს მაშინ რეკავდა, როცა არეინ ელოდა: აცაბაცა ცეკვავდა, აცაბაცა მღეროდა.

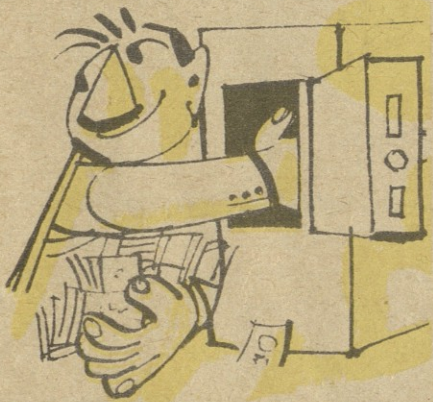
თუკი სურდა — ბრძანებას (ნელგარული თავშლითა) მარჯვენათი დანერდა, მარცხენათი წაშლიდა.

ჩვევად შქონდა ნავარდი ქალაქგარეთ, ჭალაში; ბანქოს, ლოტოს და ნარდის ერთობოდა თამაშით.

პატივს სცემდა სალაროს, უცქეროდა ნიგნს ცერად და შეარქვეს პარალოს აცაბაცა ფიშტერა.

კაცს ცრუს და მოლაღატეს ტაშს უკრავდა, აქებდა; საიდუმლო ბარათებს ქარში აფრიალებდა.

ნაღდ და ერთგულ მსახურებს სთავაზობდა პანღურებს.

დასცინოდა მამაცებს, მშიშრებს საქმეს უქებდა, უქნარებს და ზარმაცებს უხვად ასაჩუქრებდა.

ხალხს ართობდა „პარალით“ და თითების ტყაცუნით, არ ესმოდა არავის მისი აცაბაცური.

ყველა რომ გადიმტერა; ხალხი რომ აიშხედრა, აცაბაცა ფიშტერა ჩამოაგდეს ტახტიდან.

ჩამოართვეს ბეჭედი, ნარდი, ბანქო და ლოტო, თავს რომ ჭრიდნენ, შეჩერდნენ, შაინც შევიბრალოთო:

დაეკარგა ფასიო, გაუფრინდა კაცობა... რას დაგვაკლებს ანოო მაგის აცაბაცობა.

ნ.ა. ბ. ფირცხალავანი

ჩვენი სტუმარია გამოცემლობა „საბჭოთა საპარტიკოლო“ ქუთაისის ფილიალის დირექტორი, 50 წლის პოეტი ზურაბ კუსნიანიძე

ახაბაცა ფიშტერა

ამას გაიძახოდა იქით ის და აქეთ ეს — აცაბაცა ფიშტერა საქათმეში ჩავეტეს.

რას იზამსო ანი ის, უსკამოდ და უქულოდ და აჭმევდნენ პრასის მწნილს და მოხალულ მუხუდოს.

თვეში ერთხელ — სარდლებს; საახალლოდ — ბლითებსო, წყლიან ღვინოს ასმევდნენ, რომ არ გამოგვიფერესო.

იქაც ისე ურევდა, როგორც ადრე ენადა... და ბატ-ინდაურებთან აცაბაცა ცეკვავდა.

ბოლოს ხალხი დაფიქრდა: მოგებული დარჩაო, ამ შტერს და ქარაფინდას მუქთად სანამ ვაჭამოთ?!

სანამ უნდა ილხინოს ჩვენი წვნით და ლომითო; ანი თავი ირჩინოს საკუთარი შრომითო.

საქათმეში, აქაო, სანამ უნდა ვფართოთო; ლონე კი აქვს საკმაო, ნალბანდს მივაბაროთო...

თავი გადააქნია, გაგულისდა ნალბანდი: აცაბაცას საქმეა — ჭამოს აღჯანაბადი.

მაგის ნაჭედ ნალებით ვერც გაიგნებს გზასაო; ცხენები თუ ხარები ნავლენ აცაბაცაო.

ნუ დავეკრავთ დროსაო, მივაბაროთ მწყემსსაო, იქნებ ივარგოსაო, იქნებ გამოდგესაო.

ეს რომ მწყემსმა ისმინა, — იცინა და იცინა:

აცაბაცა ფიშტერა რას მოუვლის ცხვარსაო, ბალახს გადაგვიფიქრავს, ცხვარს დაუვებს თვალსაო.

ცხვარი, მას რომ დალანდავს, ბალახთან რომ მივაო, აცაბაცა ნავა და ხრამში გადაცვივაო.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

თუ დავაბამთ ბავაზე, ვარჩენთ თივის იჯრითო... მწვადის გემო მაგაზე უკეთესად ვიცითო.

იფიქრეს და შესძახეს: ნუ დავეკრავთ მხნეობას, მივაბაროთ მენადეს, ისნავლისო ხელობას.

გადირია ოსტატი, ვაჰ, რომელმა მიმტერა, სად ნალა და სად ბატი — აცაბაცა ფიშტერა?

ნალას მაგის შეკერილს ვინც ჩაიცვამს, ვინც, ისო, იყოს გინდ ქვის მკვეთელი, აცაბაცა ივლისო.

კაცი არის დროული, კავს შოვიდოთ, მახლასო... ვერც მაგ საქმეს მოუვლის, აცაბაცა დახნავსო.

თუკი ასე გაჭირდა, მივაბაროთ თერძაო — აცაბაცად გაჭრის და თვალში იკრავს ნემსსაო.

რაც მოხდება, რაც არა, მივაბაროთ მღვდელსაო... სანთლის ალზე ცანცარა შეიტრუსავს წვერსაო.

საქმე რომ ვერ უპოვეს, შეუკურთხეს გემოზე, აცაბაცა უკუდო ერთ ყრუ ვირზე შემოსვეს.

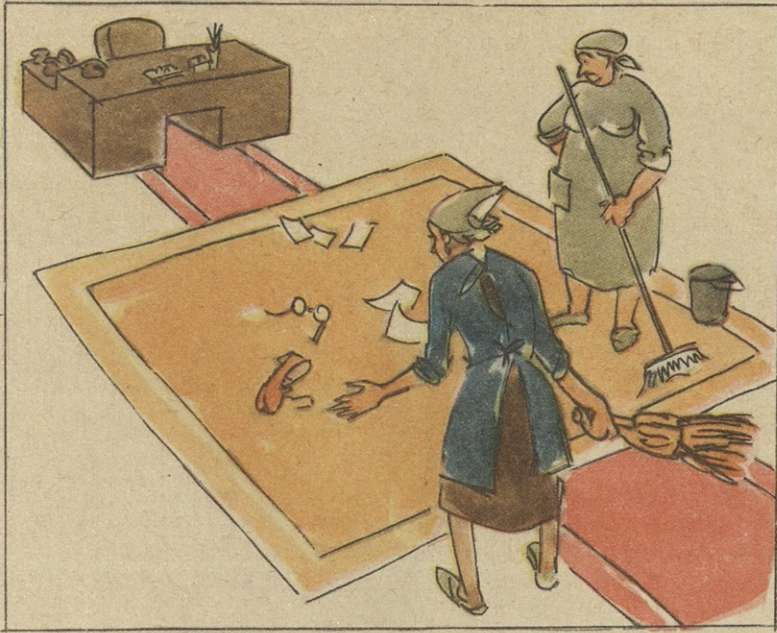
ხელში მისცეს აღვირი, გადუკიდეს საგზალი... და ატირდა ბალღივით აცაბაცა საწყალი.

ახლაც ტირის დარდით და ვირის კეფას ცხვირს ახლის; აცაბაცად დადის და „აცე ვიროს!“ იძახის.

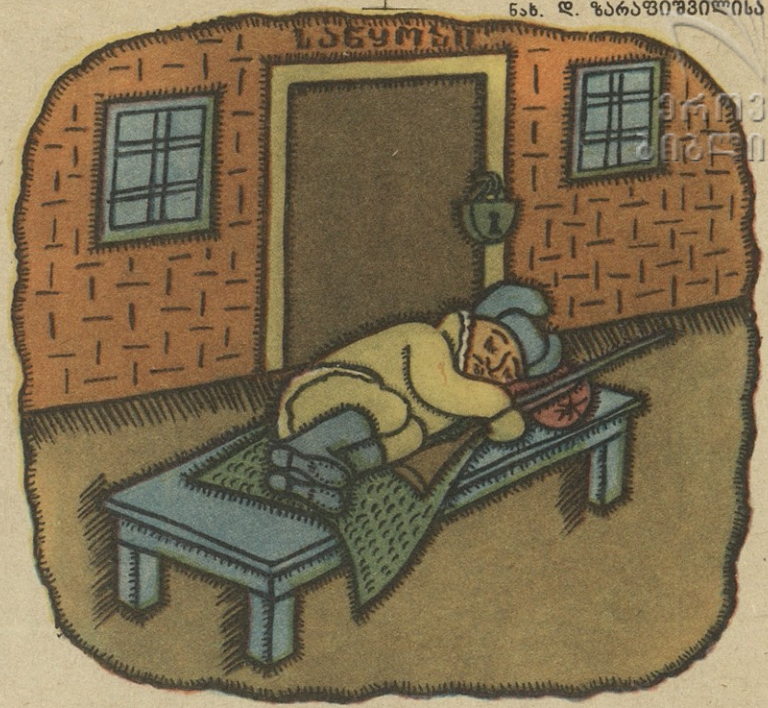
თქვენც იფიქრეთ და მოვრჩეთ, ხვალ თუ არა ზეგისთვის, იქნებ საქმე გამოჩნდეს მისი შესაფერისი.

— ეტყობა, წახალისაც გაბრად უჭიდავით!

ნახევარღაცვა

ბარათი ნიანგს

თელავის რაიონში არის სოფელი კურდღელაური, არ გუგონოთ რომ ამ სოფელში მარტო კურდღლები ბინადრობდნენ! არა, კურდღელაურში ისეთივე ხალხი ცხოვრობს, როგორც ამავე რაიონის სოფელ ხანოურსა და სხვა სოფლებში, მაგრამ ერთი განსხვავებაა მათ შორის: სოფლის თავაკების უნარიანი ხელმძღვანელობის შედეგად, ხანოურში ბევრი რამ ეთდება, კურდღელაურში კი...

კურდღელაური ტერიტორიულად ქალაქ თელავს ემიჯნება. სოფელსა და ქალაქის ცენტრს აკავშირებს ორი მთავარი, თუ ვიტყვით, ყოფილი ქუჩა (კურდღელაურისა და კომკავშირის).

ეს ქუჩები ოდესღაც კეთილმოწყობილი, ასფალტით დაფარული იყო. ნორმალურად მოძრაობდა ტრანსპორტი. არც ფეხით მოსიარულეებს უჭირდათ, მაგრამ რამდენიმე წლის წინათ ორივე ქუჩა გაითხარა, ჩაიწყო ბუნებრივი გაწისა და კანალიზაციის მიღები. არხები ამოავსეს მიწით, ტრანსპორტის ხავალ ნაწილზე კი გაჩნდა დიდი ორმოები. ამის შემდეგ დაიწყო კურდღელაურელთა გაჭირვება: შეწყდა ავტობუსის მიმოსვლა! გავიდა წლები, მაგრამ ქუჩების აღდგენაზე არავინ ფიქრობს. სოფლის მოსახლეობა კი ოლიმპიური სიმშვიდით უცდის კურდღელაურის სახალხო დეპუტატების სასოფლო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარეს — გიორგი კობიაშვილს.

კიდევ ერთი რამ: 8-მ წლის წინათ სოფელში აშენდა აბანოსთვის განკუთვნილი შენობა. შენობის ექსპლუატაციაში მიღების შემდეგ მოაგონდათ, რომ აბანოსთვის საჭირო იყო წყალი. უწყლოდ ბანაობა კი, მოგეხსენებათ, შეუძლებელია. სახმელი წყალი სოფელსაც არა აქვს და აბანოსთვის ვინ გაიმეტებს? დღესაც აბანოს შენობა ისე დგას, დახველება არ ეღირსა!

ჩვენო გულშემატკივარო ნიანგო! ჩვენს დანგრეულ ქუჩებთან და აბანოსთან ერთად, სოფლის მშრომლებიც მთელი გულისყურით მოველით შენგან შევლას!

კურდღელაურელთა სახელით ბ. ოთარაშვილი

წარიღების კადაკვალ

რედაქციაში შემოსული წერილი ამხილებდა ქ. ფოთის პურკომბინატის მუშაობაში არსებულ ნაკლოვანებებს.

სახალხო დეპუტატების ფოთის საქალაქო საბჭოს აღმასკომიდან, სადაც წერილი შესამოწმებლად გადაიგზავნა, რედაქციას უპასუხეს, რომ წერილში მოყვანილი ფაქტები ნაწილობრივ დადასტურდა:

პურკომბინატში ადგილი ჰქონდა პურის ცხობის ტექნოლოგიისა და სანიტარული მოთხოვნების დარღვევის ფაქტებს.

აღნიშნული საკითხი განიხილა საქართველოს კვ ფოთის საქალაქო კომიტეტის ბიურომ და პურკომბინატის ხელმძღვანელები დასაჯა.

პურის ხარისხს, სანიტარული ნორმების დაცვას და სხვა საკითხებს სისტემატურად ამოწმებს სახალხო კონტროლისა და აღმინისტრაციული ორგანოები.

***

მცხეთის რაიონის სოფელ მუხრანის რედაქციის მოსწერეს, საბავშვო ბავშვთა დაქირავებულ შენობაშია მოთავსებული, ბაგა-ბაღისთვის განკუთვნილი შენობის მშენებლობა კი კვიანურდება.

მცხეთის რაისაბჭოს აღმასკომიდან რედაქციას აცნობეს, რომ აღნიშნული ფაქტები სინამდვილეს შეეფერება. მდგომარეობა ნაწილობრივ უკვე გამოსწორდა: მაისის თვიდან მუხრანის სასწავლო-საცდელი მეურნეობის ტერიტორიაზე საექსპლოატაციოდ გადაეცა ბაგა-ბაღის ტიპური შენობა; მთავრდება ბაგა-ბაღის მშენებლობა მეტოსტენოების საბჭოთა მეურნეობის ტერიტორიაზე. გარდა ამისა, კაპიტალურად შეკეთდება მუხრანის სასოფლო საბჭოს ბაგა-ბაღის შენობა, რაც მაქსიმალურად დააკმაყოფილებს მუხრანის მოსახლეობას.

ნიანგს უპასუხვენ

ცაქავშირის გამგეობა:

„ნიანგის“ გასული წლის 24-ე ნომერში დაბეჭდილ წერილში — „თქვენც გაიკვირეთ, მკითხველო!“ — მოყვანილი ფაქტები დადასტურდა.

აღნიშნულ საკითხზე იმსჯელებს შესაბამის კოოპერაციის განყოფილებაში გაფართოებულ სხდომაზე. დამნაშავენი დაისაჯენ: სასტიკი საყვედური გამოეცხადათ გეგეჭორის რაიკოოპერატივის ბანძის ავტოსათადარიგო ნაწილების მალაზიის გამგე-გამყიდველ შ. დანელიას, სექციონერ გ. ესიავას და ლანჩხუთის რაიკოოპერატივის სუფის სავაჭრო გაერთიანების № 1 ავტოსათადარიგო ნაწილების მალაზიის გამგე-გამყიდველს გ. მჭავიას.

***

სახალხო დეპუტატების ლენინის რაისაბჭოს აღმასკომი:

ყურნალ „ნიანგის“ 1981 წლის პირველ ნომერში დაბეჭდილი წერილი — „დაპირუბას საქმე უნდა ამშვენებდეს“, რომელიც ამხილებდა თემის დასახლების მე-3 მიკრორაიონის მე-2 კვარტალის 28-ე კორპუსის IV სადარბაზოში სავენტილაციო არხების უფარგისობის ფაქტს, სინამდვილეს შეეფერება.

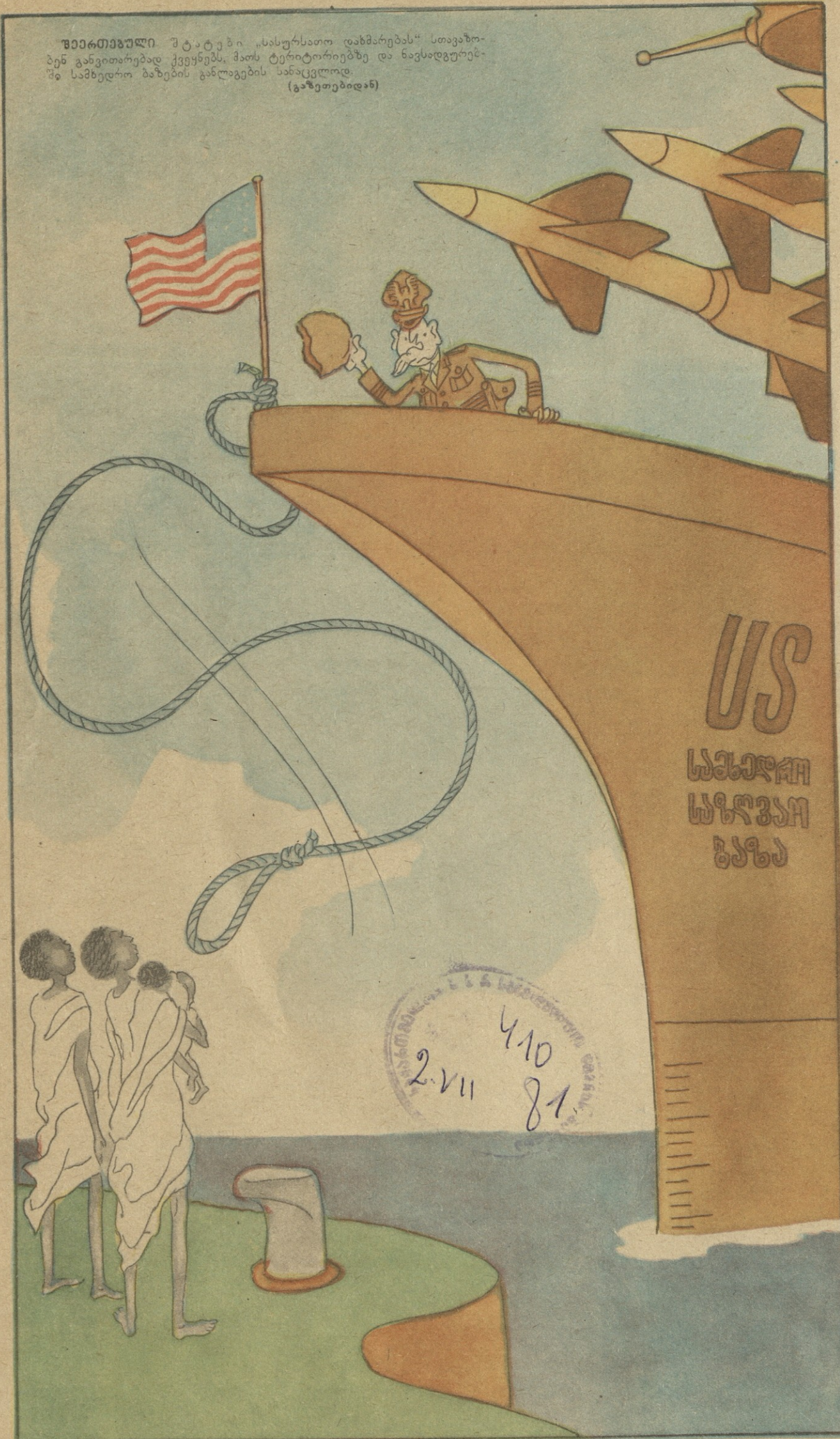
აღნიშნული სახლის მშენებლობის დროს მშენებელთა დაუდევრობით, IV სადარბაზოს სავენტილაციო არხები ამოვსებულია სამშენებლო ნარჩენებით და ბეტონის ხსნარით.

მიუხედავად გატარებული ღონისძიებებისა, სავენტილაციო არხების გაწმენდა პრაქტიკულად შეუძლებელი გახდა.

სავენტილაციო არხების აღდგენის ან ახლის მოწყობის საკითხს ამჟამად სწავლობს თბილისის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის საპროექტო კანტორა.

შეერთებული შტატები „სასურსათო დახმარებას“ სთავაზობენ განვითარებად ქვეყნებს, მათს ტერიტორიებზე და ნავსადგურებში სამხედრო ბაზების განლაგების სანაცვლოდ.
(გაზეთებიდან)

პურიანი უპიროუბი

საბირისა ტყეულოთქა
შურნალი „ნიანი“
N: 12 (1598) ივნისი
ბამოდის 1923 წ. ივნისიდან.

მთავარი რედაქტორი
ზაურ გოლჭვაძე

სარედაქციო
კოლეგია:
ვახუა ამირეჯიანი,
ნოგაი ბართია,
გორის გურგულია,
ნოდარ ღუმბაძე,
რევაზ თვაბაძე,
ჯემალ ლოლუა,
ნოდარ მაღარონია
(მხატვარი-რედაქტორი),
ბაქან სინარულიძე
(ქახუხისმგებელი მდივანი),
ალექსანდრე ხაგორია,
ვიკტორ ფირცხალავა,
ჯანსუღ ჩარკვიანი,
თამაზ ფიფქვიანი,
ვაჟა ზანიშვილი
(მთავარი რედ. მოადგილე),
ნაზი ჯუსთოთი.

ტექნიკური რედაქტორი
მიხეილ კახალაშვილი

გადაცვა ასაწომად
21. 5. 81 წ.
ხელმოწერილია დასაბამად
17. 6. 81 წ.
ქალაქის ზომა 70x108 1/2
ფიზიკური ნაბეჭდი
ფურცელი 2
სააღრიცხვო-საბამოცემლო
თაბახი 1,7
საქართველოს კვ ცკ-ის
გამომცემლობა
ლენინის ქ. № 14,
შეკვეთა № 1472 უე 08460
ტირაჟი 150.950.
ეურნალი გამოდის
თვეში ორჯერ.
რედაქციაში შემოსული
მასალები ავტორებს
არ უბრუნდებათ.

ჩვენნი მისამართი:
380008, თბილისი-8, რუსთაველის
პროსპექტი, № 42.
ტელეფონები: მთავარი
რედაქტორის — 93-62-04, მთ.
რედ. მოადგილის — 93-19-42,
პ/მგ მდივნის — 93-10-78, მხა-
ტვარი-რედაქტორის — 99-02-38,
განყოფილებათა გამგეების —
93-49-32, რედაქტორ-ლიტმუშაკე-
ბის — 99-02-38, მდივანი-მეგან-
ჭანის — 99-76-69.

Сатирико-юмористический
журнал «НИАНИ»
(На грузинском языке)
Тбилиси, пр. Руставели № 42.
Издательство ЦК КП Грузии
Типография Издательства ЦК
КП Грузии, Тбилиси, улица
Ленина № 14.
ფანნი ვი პაპიაი
ინდექსი 76137

ნან. ბ. ლომიძისა